

Nr 195.

Av herr **Nilsson, Bror**, om vidgad rätt till avdrag för värdeminskning å lantmannabyggnader vid deklarering av inkomst från jordbruksfastighet.

Genom upprepade motioner i riksdagen har uppmärksamheten riktats därpå att gällande skatteförfordningar medgivit ett allt för ringa avdrag för värdeminskning av byggnaderna vid våra jordbruksfastigheter, när deklaration för beskattning skolat äga rum.

I ett av 1943 års jordbrukstaxeringssakkunniga år 1946 avgivet betänkande (SOU 1946: 29) har denna fråga blivit föremål för mycket grundliga utredningar. Till stöd för dessa ha även kunnat åberopas de undersökningar rörande byggnadskapitalet och byggnadskostnadernas storlek vid svenska jordbruk samt olika byggnaders hållbarhet, som utförts av statens forskningskommitté för lantmannabyggnader.

Resultatet av de sakkunnigas studier och överväganden har blivit ett förslag därom, att avdraget för värdeminskning av byggnader bör beräknas efter två procent av byggnadernas värde i stället för såsom hittills vanligen skett med en procent på fastighetens jordbruksvärde.

Emedan det alltför ringa avdraget för denna värdeminskning kontra det förhållandet, att den skog till ny-, till- eller ombyggnad, som hugges på den egna gården, skall upptagas såsom inkomst vid deklarationen, länge ansetts såsom en stor orättvisa i beskattningshänseende, när det gäller jordbruket jämfört med andra näringar, så vore det högst önskvärt, att en författningsändring i enlighet med jordbrukstaxeringssakkunnigas förslag på ifrågavarande punkt snarast möjligt genomfördes. Detta borde kunna ske utan att invänta annan nödig, tilltänkt och utredd lagstiftning på den kommunala skattelagstiftningens vidsträckta och flytande fält.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att förslag till bestämmelser för avdrag för värdeminskning å lantmannabyggnader vid deklarering av inkomst från jordbruksfastighet snarast måtte utarbetas och föreläggas riksdagen i enlighet med 1943 års jordbrukstaxeringssakkunnigas avgivna betänkande.

Stockholm den 23 januari 1947.

B. A. Nilsson.